

ע"י אפרים גרינפעלד

הדרן עלך ודעתן עלך

ולא תתנשי מנן... ולא בעלמא דאתי

די דערהויבענע טישן אזוי הערליך שיין,
די זמירות מיט א נעימות מלא חן,
אוי! ווער קען פארגעסן.

די פנים וואס האט געשיינט, מיט אירע ליכטיגקייט,
די פלאמעדיגע הייליגע צורה מיט אזא הייליגקייט,
מיר וועלן נישט פארגעסן.

די תורות שלימות ־ דבריך הנעימים,
די פלאם פייערדיגע דרשות ־ יקרים מפנינים,
מיר חזר'ן, נישט צו פארגעסן.

אקעגן נסיונות הזמן געפירט א מעכטיגע מלחמה,
אין אונזער טונקעלע דור יתום, געווען אזא נחמה,
מיר טארן נישט פארגעסן.

אוי! א טרער עס רינט, נפלה עטרת ראשינו,
די ביטערע טאג פאר כלל ישראל ווען יתומים היינו,
וועט קיינער נישט פארגעסן.

הייליגע רבי, ווען די ביסט שוין אויבן, דארט למעלה,
זיי ווייטער משפיע כל מיני ישועות פאר אונז אלע,
און טו אונז נישט פארגעסן!